

Éric Puybaret

Τα κόκκινα ξυλοπόδαρα

μετάφραση

Άγγελος Αγγελίδης, Μαρία Αγγελίδου

διόπτρα

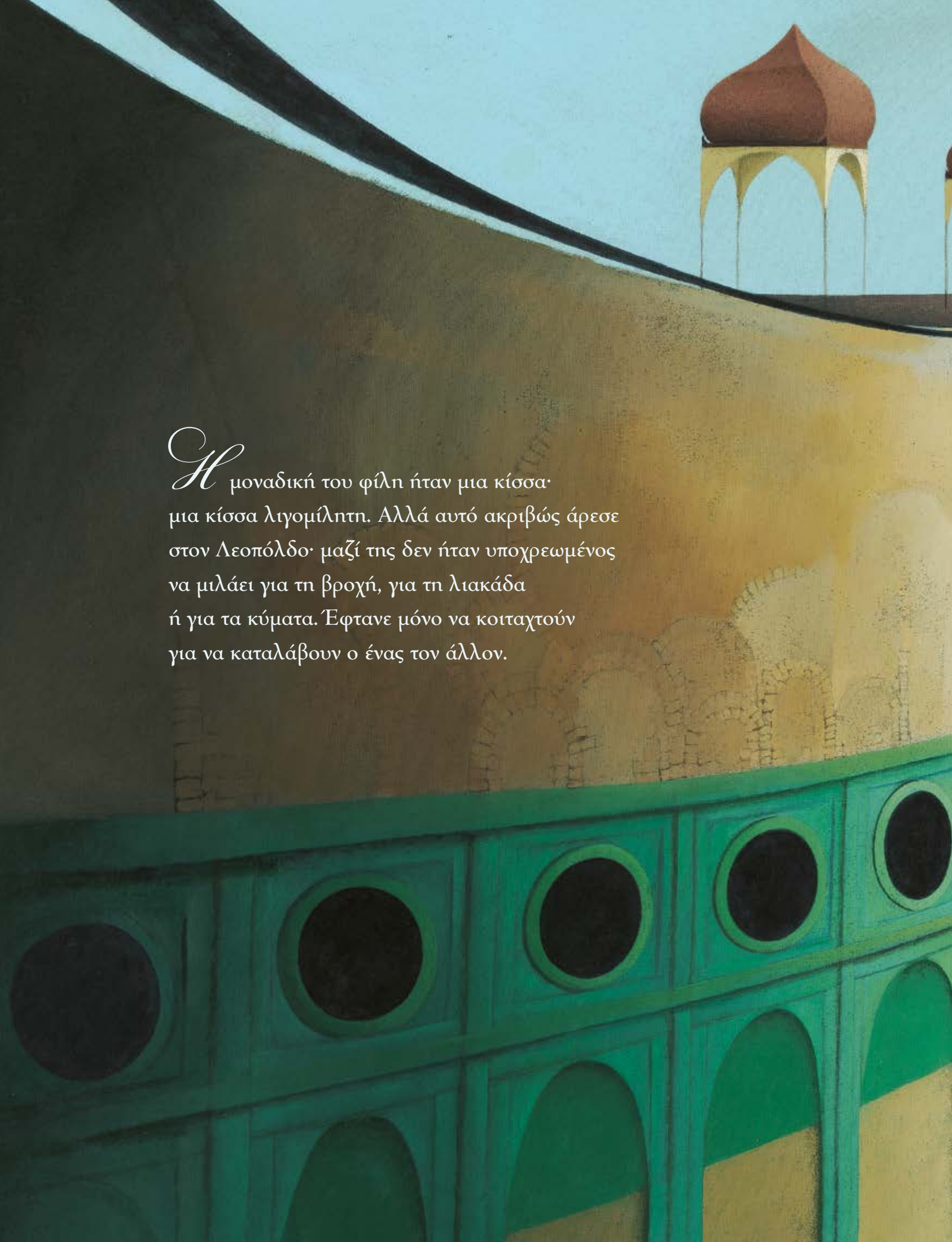
Η Νεραλία ήταν μια πόλη χτισμένη πάνω στο νερό. Τα σπίτια ήταν στηριγμένα σε πασσάλους, οι δρόμοι ήταν ποταμάκια και οι λεωφόροι ποτάμια βαθιά και μεγάλα. Για να περπατούν χωρίς να βρέχονται, οι άνθρωποι είχαν ξυλοπόδαρα. Κι όσοι ήξεραν καλή ισορροπία, έκοβαν βόλτες στα ψηλά. Οι υπόλοιποι περπατούσαν ίσα ίσα στην επιφάνεια του νερού.

Τα πιο ψηλά ξυλοπόδαρα απ' όλους τα είχε ο Λεοπόλδος.
Ήταν φτιαγμένα από ξύλο κόκκινης λεύκας, που είναι το πιο ψηλό,
το πιο ίσιο, το πιο γερό δέντρο. Χάρη σ' αυτά ο Λεοπόλδος περπατούσε
κοντά στις στέγες των σπιτιών, τρία τέσσερα πατώματα πιο πάνω
από τους άλλους διαβάτες. Έτσι κι αλλιώς πιο πολύ τον ενδιέφεραν
ο ουρανός, τα σύννεφα και τα πουλιά, παρά όσα γίνονταν
κάτω από τα πόδια του.

The background is a stylized illustration of a building. The upper part shows a brown dome on a yellow-green base against a light blue sky. Below this is a large, textured yellow wall. At the bottom, there is a green wall with a series of circular windows and arched openings. The overall style is painterly and somewhat abstract.

Η μοναδική του φίλη ήταν μια κίσσα·
μια κίσσα λιγομίλητη. Αλλά αυτό ακριβώς άρεσε
στον Λεοπόλδο· μαζί της δεν ήταν υποχρεωμένος
να μιλάει για τη βροχή, για τη λιακάδα
ή για τα κύματα. Έφτανε μόνο να κοιταχτούν
για να καταλάβουν ο ένας τον άλλον.

